Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 841/2025
02.07.2025. godina
Beograd

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gordane Kojić, predsednika veća, Aleksandra Stepanovića, Miroljuba Tomića, Tatjane Vuković i Dijane Janković, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Snežanom Medenicom, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog AA, zbog krivičnog dela učestvovanje u tuči iz člana 123. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog – advokata Rešada Plojovića, podnetom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Novom Pazaru K broj 9/23 od 07.11.2024. godine i Višeg suda u Novom Pazaru Kž1 broj 8/25 od 26.02.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 02. jula 2025. godine, doneo je

R E Š E NJ E

ODBACUJE SE zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog AA – advokata Rešada Plojovića, podnet protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Novom Pazaru K broj 9/23 od 07.11.2024. godine i Višeg suda u Novom Pazaru Kž1 broj 8/25 od 26.02.2025. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Osnovnog suda u Novom Pazaru K broj 9/23 od 07.11.2024. godine okrivljeni AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela učestvovanje u tuči iz člana 123. KZ, za koje delo mu je izrečena uslovna osuda, tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci i istovremeno određeno da se ova kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od dve godine od dana pravnosnažnosti presude ne učini novo krivično delo.

Istom presudom, okrivljeni je obavezan da na ime paušala plati sudu iznos od 10.000,00 dinara, te da naknadi troškove krivičnog postupka Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru – na ime veštačenja od strane veštaka medicinske struke, u iznosu od 8.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom izvršenja, kao i da naknadi troškove krivičnog postupka shodno odredbi člana 262. stav 2. u vezi člana 264. ZKP, o kojima će biti doneto posebno rešenje, kada visini istih bude poznata.

Oštećeni BB upućen je na parnični postupak radi ostvarivanja imovinsko- pravnog zahteva.

Presudom Višeg suda u Novom Pazaru Kž1 broj 8/25 od 26.02.2025. godine odbijena kao neosnovana žalba branilaca okrivljenog AA – advokata Rešada Plojovića, a presuda Osnovnog suda u Novom Pazaru K broj 9/23 od 07.11.2024. godine, potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda, zahtev za zaštitu zakonitosti podneo je branilac okrivljenog AA – advokat Rešad Plojović, zbog povrede zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1) ZKP, konkretno zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 9) i 12) – koja nije propisana odredbama ZKP, i iz člana 438. stav 2 tačka 2) i 3) ZKP, te zbog povrede krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, te zbog povrede zakona iz člana 441. stav 1. ZKP, člana 423. ZKP i člana 14. KZ, s tim što iz obrazloženja proizilazi da ukazuje i na povredu odredaba člana 395. ZKP i člana 440. ZKP, odnosno na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, sa predlogom da Vrhovni sud ukine pobijane presude i predmet vrati na ponovno odlučivanje, ili da preinači pobijane presude tako što će okrivljenog osloboditi od optužbe, ili mu umanjiti kaznu koja mu je izrečena.

Vrhovni sud je u sednici veća, ispitujući zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog u smislu odredbe člana 487. Zakonika o krivičnom postupku, ocenio da je zahtev nedozvoljen, iz sledećih razloga:

Odredbom člana 484. Zakonika o krivičnom postupku propisano je da se u zahtevu za zaštitu zakonitosti mora navesti razlog za njegovo podnošenje (član 485. stav 1. ZKP).

Kada se zahtev podnosi zbog povrede zakona (član 485. stav 1. tačka 1) ZKP), okrivljeni preko svog branioca, a i sam branilac koji u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni (član 71. tačka 5) ZKP), takav zahtev može podneti samo iz razloga propisanih odredbom člana 485. stav 4. ZKP, dakle zbog povreda odredaba člana 74, člana 438. stav 1. tač. 1) i 4) i tačka 7) do 10) i stav 2. tačka 1), član 439. tačka 1) do 3) i član 441. st. 3. i 4. ZKP, učinjenih u postupku pred prvostepenim i pred apelacionim (drugostepenim) sudom.

U konkretnom slučaju, branilac okrivljenog AA – advokat Rešad Plojović, kao razlog podnošenja zahteva za zaštitu zakonitosti, pored ostalog, u uvodu ističe povredu krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, zbog koje je podnošenje ovog vanrednog pravnog leka dozvoljeno okrivljenima preko branilaca zbog povrede zakona.

Međutim, u obrazloženju zahteva, branilac ne navodi u čemu se navedena povreda zakona sastoji, odnosno na koji način je nižestepenim odlukama povređen krivični zakon po pitanju da li je delo za koje se okrivljeni goni krivično delo, već s tim u vezi u suštini ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu ocenu dokaza isticanjem da su nižestpeni sudovi propustili da utvrde činjenice od kojih zavisi postojanje krivičnog dela, da se iz izvedenih dokaza ne može jasno utvrditi ko je sve bio akter predmetnog događaja i kakva je bila uloga svakog

od aktera pojedinačno, izvodeći sopstveni zaključak da je okrivljeni postupao u nužnoj odbrani obzirom da mu je oštećeni prvi naneo telesnu povredu.

Pored toga, izloženim navodima zahteva ukazuje se na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2) i 3) ZKP i stim u vezi navodi da su nižestepene presude zasnovane na nejasnim, protivrečnim i nelogičnim iskazima svedoka koji su u suprotnosti sa materijalnim dokazima izvedenim u postupku, te na povredu zakona iz člana 441. stav 1. ZKP isticanjem da je sud doneo pogrešnu odluku o krivičnoj sankciji, jer je propustio da ceni lične i porodične prilike okrivljenog u smislu člana 54. KZ, kao i na povredu odredaba člana 395. ZKP ukazivanjem da je u toku postupka sud odbio da izvrši uvid u medicinsku dokumentaciju okrivljenog, te da je u smislu člana 117. ZKP bio dužan da odredi veštačenje na okolnost određivanja prirode povreda koje je okrivljeni pretrpeo.

Kako se izloženim navodima zahteva samo formalno ukazuje na povredu Krivičnog zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, dok se u suštini u vezi sa ovom povredom ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu ocenu dokaza, odnosno na povredu odredaba člana 440. ZKP, dok se u ostalom delu zahteva ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 2) i 3) ZKP, te na povrede zakona iz člana 441. stav 1. ZKP i iz člana 395. ZKP, koje u smislu člana 485. stav 4. ZKP ne predstavljaju dozvoljene razloge za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka okrivljenima preko branilaca zbog povrede zakona, to je Vrhovni sud podneti zahtev u ovom delu odbacio kao nedozvoljen.

U obrazloženju zahteva, branilac okrivljenog ističe i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 9) ZKP, koja predstavlja zakonom propisan razlog za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka. Međutim, kako u obrazloženju podnetog zahteva branilac ne obrazlaže u čemu se konkretno ova povreda zakona ogleda, to je Vrhovni sud ocenio da u ovom delu podneti zahtev nema zakonom propisan sadržaj u smislu odredbe člana 484. ZKP, koja nalaže obavezu navođenja u zahtevu za zaštitu zakonitosti razloga za njegovo podnošenje, a što podrazumeva ne samo opredeljenje o kojoj povredi zakona je reč, već i obrazloženje u čemu se ta povreda konkretno sastoji, te obzirom da Vrhovni sud nije ovlašćen da po službenoj dužnosti ispituje u čemu se konkretno ogleda povreda zakona na koju se zahtevom ukazuje.

Sa svega izloženog, Vrhovni sud je na osnovu odredbe člana 487. stav 1. tačka 2) i 3) ZKP, u vezi člana 485. stav 4. ZKP i člana 484. ZKP, doneo odluku kao u izreci rešenja.

Zapisničar-savetnik
Snežana Medenica, s.r.

Predsednik veća-sudija
Gordana Kojić, s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković